

ПЕРЕДЧУТТЯ ВЕСНИ

Люблю ту пору року, як весни
З'являються найперші віщуні –
Пташки, що подолали переліт
Нелегкий з вирію через весь світ.

Вони ще в парах навіть не зійшлись,
Сидять голодні, раді, що знайшли
Той край, де вперше стали на крило,
Коли торік у ньому все цвіло.

У цьому хорі радісних птахів
Звучить мелодія без жодних слів,
Та в ній я чую справжній оптимізм,
Й наповнюється ним мій організм.

В повітрі відчуваєш ще мороз,
Та близько вітерець весняних гроз,
Рої яскравих сонячних пучків
У затишках приваблюють жучків,

Що стануть першим кормом для птахів
Із рештками торішніх реп'яхів.
Від сонця прогрівається земля,
І парувать готується рілля.

Бенкету літнього поки нема,

Та не панує люта вже зима.
І все прониклося передчуттям
І літа, і продовження життя.

Дата написання вірша: 2020-11-24